

Ameriko skušajo zaplesti v spor - Kongres zadel na oviro

Anglija in Francija se trudite, da pritegnete Zed. države v sedanje evropske zmede. — Vabite jo ne uradnim, marveč stranskim, diplomatskim potom. — Amerika se je doslej upirala vsem tem vabilom.

Washington, D. C. — Kakor vedo povedati zanesljive vesti, so evropske države, zlasti Anglija in Francija, intenzivno na delu, da pritegnejo v sedanje evropske zapletljive tudi Zed. države, kajti vedo, da bi jim bilo sodelovanje Amerike v veliko moralno pomoč. Člani ameriške vlade sicer zanikajo, da bi prišle kakšne take ponudbe iz Evrope. To se lahko smatra kot resnica, kajti uradnih apelov Evropa še ni stavila, in sicer iz tehničnih vzrokov.

Da se evropske države niso še uradno obrnile na Ameriko v tem oziru, je vzrok ta, ker se boje pretresa, ki bi sledil, ako bi Amerika uradno odklonila sodelovanje. Tako ste na pr. naravnost vsiljivo pritiskali Francijo in Anglijo na Ameriko, naj bi bila poslala svojega zastopnika na konferenco, ki se je vršila pred par nekaj dnevi v Parizu glede italijansko-abisinske afere med zastopniki Anglije, Francije in Italije. Niso se pa obrnile uradno na ameriško vlado v tem oziru, marveč so se posluževale stranskih, diplomatskih poti. Vedele so, da bi prisotnost ameriškega delegata imela velik vpliv na izid konference, enako pa so tudi vedele, ako bi Amerika odklonila uradni poziv, bi s tem zadel konferenco že v naprej obutečen udarec.

Takoj, ko se je omenjena konferenca brezuspšno razvila, je Anglija podzvela nov "napad" na Ameriko, da jo končno vendar potegne v evropsko politično močvirje. Anglički zastopnik, A. Eden, je stavil baje francoskemu poslanstvu v Washingtonu neki predlog za ameriško vlado, ki je vseboval privlačne točke, na katere bi se ujela ameriška vlada k sodelovanju z Anglijo in Francijo v bližajoči se vojni.

Do zdaj se je ameriška vlada še uspešno upirala vsem tem vabilom. V državnem departmentu so se izrazili, da se Zed. države ogibale mednarodnih zapletljajev; pač na zelo pazorno sledile poteku italijansko-abisinske krize. Tudi ni omenjeni departmentu zadnje dni nikakih ponudb, kakor se je izrazil glavni tajnik Hull.

OZIVIL "MRTVEGA" PSA PO 10 MINUTAH

Moskva, Rusija. — Zanimiv poizkus je izvršil ruski znanstvenik dr. Brukonenko, o katerem se urpa, da se bo pokadaj smrt pravzaprav nastopi. Iz nekega psa je spravil vso kroglo, da je pes mrtev, je pa s posebnim aparatom vbrizgal kri nazaj v žile, po pet minutah pozneje je prišel pes zopet k življenju.

STAVKA RELIFARJEV

Relifni delavci zahtevajo višjo plačo. Chicago, Ill. — V tukajšnjem mestu je prišlo v sredo do podobnih razmer, kakor so vladale pred par dnevi v New Yorku. V stavko je namreč stopila skupina kakih 300 delavcev, ki so bili zaposleni na religijah javnih delih na južnem koncu mesta. Med nje so bili razdeljeni letaki, na katerih se jim je dejalo, da so neumni, ker delajo za tako nizko plačo. Njih plača znaša \$55 na mesec. Voditelj stavkarjev se nato zahtevali, da se jim mora priznati plača 82.5 centov na uro, kakor so plačani delavci na podobnih projektih v privatnih podjetjih.

DEJANSKI SPOPAD MED DVEMA POSLANCEMA

Washington, D. C. — V garderobni sobi poslanske zbornice je prišlo pretekli terek do incidenta, pri katerem sta dva poslancina na precej neuradnem načinu povedala drug drugemu svoje mnenje. Srečala sta se tam Chas. Kramer iz Californije in Maury Maverick iz Texasa. Kramer spada med fanatične nacionaliste in je kot tak nedavno stavil predlog za naložitev težkih kazni tistim, ki bi propagirali prevrat vlade. Maverick pa je nasprotno eden takozvanih "radikalcev" in pričel se je norčevati iz Kramerja vsled njegovega neuspeha, da bi spravi svoj predlog skozi zbornico, ter mu končno omenil, da je njegov oče prišel iz Nemčije, da bi užival svobodo, njegov sin, poslanec Kramer, pa skuša zdaj zatreti svobodo. Beseda je dala besedo in Kramer je končno pritisnil svojo pest ob Maverickovo čeljust. Ta je bil na tem, da udarec vrne, toda v tistem trenutku je pristopil neki tretji poslanec ter ločil oba dvobojevnik.

PRVIČ USPEŠEN, DRUGIČ SE UJEL

Chicago, Ill. — Z nekim tovarišem je 27 letni Wilton Ormsby napadel A. Simpala v njegovem salunu na 7204 Wentworth ave. in pobrala sta mu v gotovini \$2 ter pijac v vrednosti \$25. Fant se je oju-načil, ko je videl, da se je ta prvi poizkus tako obnesel, in je drugi dan, v terek ponovno poskusil isto srečo, točasnoma. Kakor hitro pa je stopil skozi vrata, ga je Simpal spoznal, potegnil samokres in pričel streljati. Ni pa zadel ter je Ormsby sicer srečno ušel, a sta ga dva detektiva ujela par blokov daleč od saluna.

POLICIST UBIT MED PREPIROM V SALONU

Chicago, Ill. — V predmestju Des Plaines je prišlo pretekli terek zvečer v nekem salonu, takozvanem Gandhi's Inn, do prepira med vaškim policistom Th. Kirranom in bartenderjem J. Walshem. Sporekla sta se, ko je Walsh očital Kirranu, da mu ni plačal stroškov, ko je svoječasnoma stanoval pri njem. Kakor izpovedujejo priče, je Kirran dejansko napadel Walsh in mu je pri tem pomagalo več njegovih tovarišev. Walsh se je umaknil za baro, zgrabil samokres ter policista smrtno ranil.

DELAVCI PODSUTI V TUNELU

Berlin, Nemčija. — Pri delu v tunelu za novo podzemsko železnico je bilo pretekli terek zasutnih 14 delavcev. V reševalno akcijo za ponesrečence je stopilo takoj vojaštvo, policija in ognjegasci. Devet ur po nesreči so se še slišali znaki življenja od ponesrečenec. Govorice se razširjajo, da je bila nesreča namenoma povzročena, in vrši se preiskava.

KRIŽEM SVETA

Rim, Italija. — Tukajšnja vlada se je odločila, da bo vroče kraje v svojih afriških kolonijah zasadila z drevesi, in sicer namerava napraviti drevoode od cestah. Več izvedencev in gozdarjev se je odpravilo v Afriko v ta namen. — Guayaquil, Ecuador. — Vojaške oblasti so v terek objavile, da so aretirale državne predsednika Ibarra s tremi njegovimi pomočniki. Obdolžen je bil predsednik, da je skrajal upostaviti diktatorstvo, ko je podpisal neko protustavno odredbo. — Metz, Francija. — Policija je aretirala dva Nemca pod obdolžbo spijonaže, ki sta baje krivdo tudi priznala. Pri njih je našla dve električni svetilki, kateri sta jima imeli služiti za oddajanje znakov na veliko daljave. — Belfast, Irska. — Ponesrečeni parnik Letitia, ki se je ponesrečil pretekli petek in se potopil, je bil v terek dvignjen in pripeljan v tukajšnje пристanišče. Nesreča ni zahtevala nikakih žrtev med potniki, katerih je bilo na parniku 230.

ARGENTINA ODPRAVILA ČASOPISNO CENZURO

Buenos Aires, Argentina. — Generalni državni pravnik je v terek proglasil neveljavnost odloka, s katerim se uvaja stroga časopisna cenzura. Odlok je izdal državni predsednik Justo 12. julija. Razveljaviti se je moral zdaj na številne proteste, ki so prihajali iz vseh krajev države, in razveljavljenje se je izvršilo z motivacijo, da je odlok protustaven.

NEVTRALNOST AMERIKE

V senatu sprejet nujen predlog, po katerem se ima preprečiti, da bi bila Amerika pritegnjena v vojno.

Washington, D. C. — Hitro delo kongresa, ki je šlo izpod rok prve dni tega tedna, se je ustavilo v sredo, in sicer je dala temu povod sedanja evropska kriza. Skupina senatorjev je namreč stavila zahtevo, naj pride v prvi vrsti na dnevni red predlog, s katerim bi se preprečilo, da bi bila Amerika pritegnjena v morebitno vojno med časom, ko kongres ne bo zboroval.

Voditelja te skupine sta senatorje Nye iz N. D. in Bone iz Wash. Njun predlog obsega sledeče točke: Prepove naj se pošiljanje orožja in municije vse državam, ki so v vojni. Poleg tega se morajo licencirati ameriški izdelovalci in izvaževalci orožja. Dalje se mora prepovedati ameriškim ladjam, da bi vozile vojne potrebščine v pristanišča bojujočih se držav. Ameriškim državljanom se ne sme dovoliti, da bi po preteku 90 dni po izbruhu vojne potovali na ladjah bojujočih se držav; ako pa to kljub temu store, store to na lastno odgovornost in riziko in nimajo od ameriške vlade pričakovati nikake protekcije. Končno se ima podmornicam bojujočih se držav prepovedati, da bi pristale v kakem ameriškem pristanišču.

Omenjena senatorja sta pokazala tako odločnost, da se mora upoštevati ta predlog, da so se v sredo voditelji odločili, da ga bodo takoj vzeli v pretres in je bil v resnici še isti dan sprejet, kajti senator Nye je zagrozil s "filiusterjem", kar pomeni, da bo on s svojimi pristaši tako dolgo govoril, da bo s tem preprečil vsako razmotrivanje o kakem drugem predlogu.

veljavljenje se je izvršilo z motivacijo, da je odlok protustaven.

Iz Jugoslavije.

Usodna je bila nedelja 4. avg. za prebivalstvo v vaseh in naseljih v okolici Žužemberka, ko so se to nedeljo vrstili požari in razne nesreče. — Z mrvo čez skale. — Smrtna kosa. — Razne druge novice iz domovine.

Požari in nesreče

Dvor pri Žužemberku, 6. avg. — Pretekla nedelja je bila za nas res usodna. Prva nekoč nameravali postaviti elek-trarno, se je kopal neki Alfonz Gašpar, ki je začel v nevarne vrtnice starega "Steinbrucha." V zadnjem trenutku se je od doma v Stražo, so se mu v klancu nad Stražo nenadoma prelomile vilice nad prvim kolesom, da je fant strmoglavil po cesti navzdol in obležal nezavesten in z razbitim obrazom. Takega sta našla dva potnika in poskrbela, da je bil pripeljan v kandijsko bolnico. Malo pozneje je bila naša gasilska četa pozvana v 15 km oddaljeni Dobrnich, kjer je pogorelo več poslopjij. Komaj so se gasilci okrog 14 ure vrnili domov, je nastala nevihta in strela je užgala hišo Alojzija Murna na Laščah št. 4. V največjem nalivu je četa odšla v 5 km oddaljeni kraj nesreče. Močnemu nalivu in pa takojšnji pomoči gasilcev se je zahvaliti, ali se ogenj ni razširil na sosednja s slamo krito poslopja in je zgorela edino le Murnova stanovanjska hiša, ki je bila zavarovana le za 2.000 Din.

Ko so v vasi Podgozdu zapazili ogenj, so odšli štirje mladi fantje kar preko polja k požarišču. Med potjo jih je ustavil silni naliv in skočili so vedrit pod samotem hrast, kjer sta bili že prislonjeni dve njivski brani. Nenadoma pa je udarila v hrast strela in vsi štirje so obležali na tleh. Čez čas sta se dva zavedla in vsa oslabljena splazila po kolenih v vas klicati pomoči. Ko so vaščani prihitali, je bil eden od fantov, 16 letni Legan Franc iz Podgozda št. 2 mrtev, drugi, Bijek Alojz iz št. 5 pa globoko onesveščen. Tudi poklicani zdravnik prvu ni mogel več vrniti življenja, nudil pa je pomoč drugemu, ki bruhla kri in toži o hudih notranjih bolečinah. Ostala dva fanta sta zdrava, o dogodku pa ne vsta povedati drugega, kakor da sta nenadoma padla in da sta zavedla tako slaba, da sta moogla le po kolenih priti domov.

Huda nesreča pri poljskem delu

Litija, koncem julija. — Na desnem bregu Save, nasproti naselju Savi blizu Litije, se dviga strmi Gračanov hrib, na katerem so lepe košence. Zdjaj je ravno čas, ko je domala vse savsko prebivalstvo v košnji. Tudi Štrusovi iz Spodnjega Loga so te dni kosili in spravljali mrvo. Z vrha hriba so jo valili v dolino v velikih balah. Pri tem pa se je primerila huda nesreča. Z balo vred sta zdrvela čez skale kakih 50 m globoko 17 letni fant Potišek in 24 letna Tomšetova. Našli so ju v omedlevici.

Tram ga je rešil

Ob čereh, zapadno od Mariborskega otoka kjer so ne-la za nas res usodna. Prva nekoč nameravali postaviti elek-trarno, se je kopal neki Alfonz Gašpar, ki je začel v nevarne vrtnice starega "Steinbrucha." V zadnjem trenutku se je od doma v Stražo, so se mu v klancu nad Stražo nenadoma prelomile vilice nad prvim kolesom, da je fant strmoglavil po cesti navzdol in obležal nezavesten in z razbitim obrazom. Takega sta našla dva potnika in poskrbela, da je bil pripeljan v kandijsko bolnico. Malo pozneje je bila naša gasilska četa pozvana v 15 km oddaljeni Dobrnich, kjer je pogorelo več poslopjij. Komaj so se gasilci okrog 14 ure vrnili domov, je nastala nevihta in strela je užgala hišo Alojzija Murna na Laščah št. 4. V največjem nalivu je četa odšla v 5 km oddaljeni kraj nesreče. Močnemu nalivu in pa takojšnji pomoči gasilcev se je zahvaliti, ali se ogenj ni razširil na sosednja s slamo krito poslopja in je zgorela edino le Murnova stanovanjska hiša, ki je bila zavarovana le za 2.000 Din.

Smrtna kosa

V Mengšu je umrl Anton Stare, graščak star 92 let. Pokojni si je pridobil velike zasluge za tamošnjo šolo in cerkev. — Na Vranskem je umrl Anton Cizej, posestnik in najstarejši faran vranske fare, ki je včakal 85 let. — V Tržiču je umrla Ana Dobrin, ki je bistrela radi svoje dobrotljivosti in prijaznosti poznana daleč na okoli.

Nesreča pri delu

Ciril Brence, 66 letni posestnik v St. Vidu nad Ljubljano je na 15 čevljev visoki ograji pleskal neko železo. Pri tem je nesrečno omahnil, padel skozi ograjo na tla in obležal z nevarno nalomljeno hrbtnico.

Roko mu je raztrgalo

Ko je 21 letni delavec Ladislav Skalar z Galjevice v Ljubljani pri neki stranki z benzinskim razžigalnikom odstranjeval staro barvo, se mu je razžigalnik vnel. Nastala je močna eksplozija, ki je Skalarju popolnoma raztrgala desno roko.

Škoda

V Plevševcu je ogenj uničil posestnika Antonu Rihterju hišo, gospodarsko poslopje in vso živino.

Slaba žetev

Iz Dalmacije se poroča, da je tam letos zelo slaba žetev. V nekaterih krajih niti toliko ne bodo pridelali, kolikor so posejali. — Navadno so iz številnih bosanskih okrajev razpošiljali seno drugod po državi, letos ga še za domače potrebe ne bo dovolj.

Nesreča

Pri nakladanju sena je padel z lestve 49 letni dinar Alojzij Senegačnik iz Socke pri Novi cerkvi in se nevarno pobil, da so ga morali spraviti v celjsko bolnico.

Požigalka

Izvedelo se je, kdo je podtaknil ogenj v gospodarsko poslopje posestnika Antona Kranjca v Št. Ilju pod Turjakom. Bila je to neka 15 letna deklica Anica, ki je izpovedala, da je zato zažgala, ker se strašno veseli, kadar vidi velik ogenj. Sumijo, da je deklica nekoliko omejena.

Že v nežni mladosti se uče fantje v Italiji nositi puško, da bodo takoi, ko odrastejo, pripravljani, da jih postavijo pred kanone. Gornja slika kaže oddelek takih otrok, ko se ravno vračajo z vojaške vežbe.

AMERIKANSKI SLOVENEK

Prvi in najstarejši slovenski list v Ameriki. The first and the oldest Slovene newspaper in America.

Ustanovljen leta 1891. Established 1891. Izhaja vsak dan razen nedelj, posebnikov in dnevoev po praznikih. Issued daily, except Sunday, Monday and the day after holidays.

Izdaja in tiska EDINOST PUBLISHING CO. Published by: EDINOST PUBLISHING CO.

Naslov uredništva in uprave: 1849 W. Cermak Rd., Chicago. Address of publication office: 1849 W. Cermak Rd., Chicago. Telefon: CANAL 5544. Phone: CANAL 5544.

Naročnina		Subscriptions	
Za celo leto	\$5.00	For one year	\$5.00
Za pol leta	2.50	For half a year	2.50
Za četrt leta	1.50	For three months	1.50
Za Chicago, Kanado in Evropo: Chicago, Canada and Europe:			
Za celo leto	\$6.00	For one year	\$6.00
Za pol leta	3.00	For half a year	3.00
Za četrt leta	1.75	For three months	1.75

Dopisi važnega pomena za hitro objavo morajo biti dopolnjeni na uredništvo vsak dan in pol pred dnevom, ko izide list. — Za zadnje številko v tednu je čas do četrtke dopoldne. — Na dopise brez podpisov se ne ozira. — Rokopisov uredništvo ne vrača.

Entered as second class matter November 10, 1925, at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

rih ime je podpisano pod našo Ustavo in ki so se borili in umrli, da moremo uživati svobodo pod ameriško zastavo. Prav zares naše institucije nimajo tako slabe podlage, da ne morejo biti izpostavljene nikaki kritiki, pa naj bo kritika še tako nevtemeljena in nezmerna."

Svoboda ameriškega tiska sega nazaj v kolonijalno dobo. Sloviti "Zenger case", o katerem se je vodila borba v newyorških kolonijalnih sodiščih v l. 1735, je postavil temeljni kamen za svobodo tiska v tej deželi. Zenger je bil nemški priseljenec, ki je izdajal časopis v New Yorku. Bil je zaprt radi nekega kritičnega članka proti kraljevski vladi. Na to je nastalo ogorčenje širom vseh kolonij in sodišča so ga oprostila in poudarila pravico do svobodnega tiska.

KAKO SMO ROMALI V LEMONT?

Chicago, Ill. Prosim g. urednik, da sprejmete par vrstic v naš priljubljeni list "Amerikanski Slovenec." Saj se bolj poredkoma oglašamo, posebno sedaj, ko je doba počitnic in izletov, tako, da redko kedaj dobiš družine v nedeljo doma. Vsi hrepenimo po hladni senci, pod košatim drevjem, da se nekoliko ohladimo ter vsaj nekoliko razvedrilo.

Delavskih razmer ne bom opisoval, ker so tudi v Chicagu take, kakor približno povsod drugod po drugih mestih. Kateri delamo smo srečni, si vsaj vsakdanji kruh pridobivamo, če tudi skromen, ker so tudi plače in zaslužek skromne. Taka vest se čuje tudi od vsepovsod drugod iz drugih naselbin.

Omenim naj še, da smo imeli farani sv. Štefana v Chicagu dne 11. avgusta v nedeljo svoje skupno farno romanje v Lemont h Mariji Pomagaj na ameriške Brezje, kakor je bilo že v tem listu poročano. Bil je zares krasni dan. Splošno smo bili vsi romarji zadovoljni, zakar gre čast in priznanje oofranciskanom v Lemontu. Z eno besedo potreba je bila izvrstna za dušne in telesne potrebe, tako, da smo vsi zadovoljni odšli na svoje domove z željo, da se zopet snidemo pri Mariji Pomagaj.

Dne 18. avgusta pa je imela skupno romanje fara sv. Jurija iz So. Chicage. Prav tako, vse priznanje in vso čast faranom sv. Jurija.

Taki romarski izleti so nekaj posebnega. Ljudje oživljajo na njih spomine na staro domovino, kjer smo imeli taka romanja. Kako lepo je bilo ko smo romali n. pr. na Brezje h Mariji Pomagaj. Kdo se ne spominja tistih srečnih časov v mladih letih? Zato je prav, da tudi tu v Ameriki prirejamo taka romanja.

Prav na mestu bi bilo, da bi vse slovenske fare po okolici imele taka letna romanja h Mariji Pomagaj na ameriške Brezje v Lemont. Dosedaj so priredila že več let zaporedoma vsa fara navzoča in

ma taka romanja sv. Štefan v Chicagu, sv. Jurij v So. Chicagu, fara Matere Božje iz Waukegana, celo Milwaukee in Sheboygančani so že večkrat prišli. Prav je tako. Prav lepo bi tudi bilo da bi se druge bližnje naše naselbine zavzele za taka romanja. Vsako tretje leto pa naj bi priredile vse fare v okolici na en dan skupno romanje. To bi bilo nekaj imenitnega, ker rojaki bi se tako sestali iz raznih naselbin. Koliko prijetnih uric bi prebili rojaki tako skupno na takih romanjih. Kaj pravite na to? Oglasite se še drugi k temu in povejte svoje mnenje.

Letošnja sezona izletov se že bliža k svojemu koncu. Parkrat se bomo še sestali kje, potem bomo pa zopet po dvoranah in pri drugih zabavah, pod streho, ker kmalu bo tu jesensko vreme in za njim zima.

Pozdravljam vse rojake v Chicagu in po celi Ameriki!

Leo Mladič.

ZOPET PIKNIK

West Allis, Wis. Ne, ne! Junija 23., smo imeli vse pripravljeno za piknik, pa so ga zmešali v oblakih. Razpoditi jih nam ni bilo mogoče, zato smo jim kar pustili gospodariti.

V nedeljo 25. avgusta bomo pa mi gospodarji in imeli piknik, pri slovenski župniji v West Allis. Če bo lepa nedelja, se nam obeta velika udeležba, tako iz West Allisa, kot iz sosednjega Milwaukee. Odbor ima vse pripravljeno, zato vabi vse znance iz bližnje okolice.

LEPO USPELA CERKVENA PRIREDITEV

Joliet, Ill. Farni karnival v korist naše cerkve sv. Jožefa, ki se je vršil od 4ga do 11 avgusta v Rivals park, se je ne pričakovano dobro obnesel. Farani so se v velikem številu vdeleževali prireditve in marljivo pomagali vsak po svoji najboljši moči. Največja vdeležba je pa bila ob zaključku karnivala v nedeljo 11. avgusta bila je do priredila že več let zaporedoma vsa fara navzoča in

starejši farani pravijo, da tako velike in lepe farne prireditve, še ne pomnijo.

V tem času je bil prirejen tudi kontest za cerkev, v katerem sem bila tudi jaz. Nekako v strahu in dvomu na kaki uspeh v teh slabih časih, sem prevzela to naporno delo, mislila sem si poskusila bom, kolikor bom pripomogla za cerkev bo dobro. Ob koncu kontesta je bilo pa moje delo z velikim uspehom poplačano. Nikoli nisem pričakovala, da žive tako dobri rojaki v naši fari in da mi bodo šli vsi na roko s tako veliko pomočjo, da mi bo mogoče nabrati tako veliko svoto skupaj, da bom dosegla čast prve tovaršice pri kraljici kontesta. — Dragi moji prijatelji, prijateljice in vsi ki ste mi pomagali, v Joliet in drugod da sem tako častno rešila svojo težko nalogo, primernih besedi ne morem najti, da bi vam zadostno izrekla zahvalo, ki jo v srcu čutim do vas vseh. Bodite prepričani, da vas vse z globoko hvaležnostjo ohranim v trajnem spominu. Naj vam Bog stotero povrne, kar ste storili in darovali potom mene za cerkev sv. Jožefa. Nikoli ne bom pozabila, dogodkov in prizorov, ko je bil tisočim navzočim naznanjen izid kontesta, da je skupaj prinesel 1277.25c. Naravnost kraljevsko smo bile pozdravljene. Hvaležnost za naše delo, ki so jo nam farani skazali ob tem času, me je globoko v srcu ganila. Iskreno se zahvalim č. g. župniku Rev. J. Plevniku, za krasno nagrado ki sem jo prejela, ter jo bom ohranila v trajnem spominu. Prav lepo se tudi zahvalim č. g. Rev. M. Hitti in Rev. G. Kuzma, za prijazno pomoč, ki sta mi jo nudila. Končno, moje iskrene častitke moji tovaršici zmagovalki in kraljici kontesta Pavlini Stefanich, ter se njej kakor tudi Margareth Pluth, lepo zahvaljujem za prijazno medsebojno sodelovanje tekom minulega kontesta.

Se enkrat iskreno zahvalo vsem skupaj izreka vaša vedno hvaležna Julia Verdnik, 708 Summit St. Joliet, Ill.

P. S: Kakor sem čula, je bilo skupnega prebitka od cerkvene prireditve \$4005.59, kar je v sedanjih časih, gotovo lep dokaz, požrtovalnosti faranov cerkve sv. Jožefa.

DRUŠTVENA SEJA

Chicago, Ill. Naznanja se vsem članicam društva sv. Terezije št. 16, DSD., da se vse udeležijo prihodnje društvene seje, ki se bo vršila v ponedeljek 26. avg. v navadnih prostorih, to je v cerkveni dvorani ob pol osmi (7:30) uri zvečer. — Ker imamo važne stvari za rešiti in tudi radi veselice, katero društvo priredi v mesecu oktobru, zato pridite vse, da se pomenu za tikete in vse drugo.

Čenjene sestre, pridite vse, ker kadar je treba kaj od društva dobiti, se vsaka oglašuje.

Amalia Anzelc, tajnica

PRVO PISMO IZ DOMOVINE

Ljubljana — junija.

Pisma iz domovine smo ameriški rojaki iz srca veseli. Čeprav mi sami v domovino nič radi ne pišemo, vsaka vest iz domovine nam je kakor sončni žarek, ki v dušo posveti in vsega človeka pregreje.

Dragim bravcem A. Slovenca bi rad nekaj takih žarkov poslal, vem da premnogi, ki so imeli namen potovati v domovino, nestrpnost čakajo poročila romarjev. Pa tudi našemu katoliškemu dnevniku se bo treba oddolžiti za veliko prijaznost, ki nam jo je izkazal ob dnevih reklame za to našo pot.

Ze davno bi bil lahko ta pisma na pošti oddal, nosil sem jih s seboj vse dni. Toda bil sem kakor deček, ki ga je mati na pošto poslala, pa se je za cele tri ure v cestne izložbe zagledal, dokler mu ni zadnji vlak odšel in je pismo prepozno prišlo na naslovljena. Zagledal sem se v božjo izložbo slovenske domovine, v izložbo krasnih evharističnih prireditev, v izložbo čudovitih domačih pokrajin, gora in slovenskih domov, sedaj se moram požuriti, da sam ne bom preje nazaj prišel, kakor le-ta pisemca, na vse vesele in zveste naročnike Slovenca naslovljena.

Prvo pismo o "čudoviti" poti čez morje. Pesnike, ki morje opevajo, bi jaz v najgloblje luknje srednjeveških gradov zaprl. To sem že tedaj, ko sem se prvičkrat vozil, dejal, zdaj po tej poti dvakrat potrdim. Korajžnega sem se delal, kakor noben drugi naših potnikov, pravijo namreč, da je morská bolezen sad domišljije, — toda, bolj ko sem bil korajžen, bolj sem čutil, da se mi morská spaka bliža in že drugi dan sem bil vinjen, kakor da bi bil tri štefane zavratnega ljuto-merčana spil. In zgodilo se je, da je moral "duhovni vodja" ekspedicije gledati, kako so se vsi drugi potniki mastili ob dobro obloženih mizah, tudi slovenski potniki se razume, — sam pa se je sv. Urhu priporočeval, da bi mu bil milosten in bi mu odvezl to morskó hudo uro.

Sveti Urh je bil še kolikor toliko usmiljen, po treh dneh se je v sosedne celice spravil... prišla je pa druga smola: k sončku smo se zatekli, da nam pregreje lica in od trdih ležišč stlačene ude. Sonček se nam je prav prijetno muzal dobre štiri ure. Kaj smo vedeli, kaj ima pod kapo? Ko pridemo nazaj v svoje kabinete, si. Zato naj se tudi sedaj vsaka potrdi, da se udeleži seje, ko se gre vendar za delo v korist društva. Pridite tudi tiste, katere ste na rezervi, ker sem dobila od glavnega tajnika pismo, kako se moramo ravnati, zlasti glede tistih, ki so na rezervi, če katera izmed teh zbolí, da bo vsaka vedela, kako stvar obstoji. Potrudite se torej in pridite vse na sejo v ponedeljek večer. — Sesterski pozdrav in nasvidenje s seji. Amalia Anzelc, tajnica

MLADINA GOSTUJE

La Salle, Ill. Da so naši fantje in deklice izvrstni igralci nam je v dedni da so bili povabljeni prihodnje nedeljo, 25. avgusta na Star Rock, da prirede veliki "Minstrel Show" pred tuji in drugimi šteti, katerih je zlasti ob nedeljo veliko. Zato rojaki iz bližnje naselbin, ki še niste videli te prireditve, pridite v velikem številu. Vršil se bo popoldne in čer. A. Strukel

Svoboda tiska v Ameriki

Ali je Amerika v nevarnosti, da zgubi svojo tradicionalno svobodo tiska in govora?

V zadnjih mesecih se je precej slišalo o dozdevnih prizadevanjih, da se omeji svoboda tiska. Bojazen, da je svoboda tiska v nevarnosti, se izraža od raznih strani, ki se sklicujejo na ponovne izbruhe silnega in protizakonitega zatiranja državljskih svobod s strani organiziranih vigilantov in obožerinskih skupin.

Kako staljšče zavzema federalna vlada in kje ona stoji v stvari svobode tiska?

Harold L. Ickes, tajnik notranjih zadev v Rooseveltovem kabinetu, je stvar prav čisto razjasnil tako-le:

"Tisk mora biti popolnoma svoboden v izražanju mnenja. Vsako prizadevanje za omejitev je nevarno. Vsak poskus zakonite omejevanja, tudi če bi bil izvajan z modrostjo, bi bil mnogo hušji kot vsak izgred svobodnega izraza. Preveč svobode je boljše kot najmanjše omejevanje, vsiljenje od zunaj, kajti izgredi navsezadnje ali končajo s tem, da se stvar zboljša, ali pa se sami sebi vničujejo. Vsaka bojazen, da bi bila vlada naklonjena zanikati ali le količikaj omejevati to svobodo, je nevtemeljena. Vlada zna, da Amerika brez svobodnega tiska ne bi bila več ona Amerika, ki jo poznamo in ljubimo."

"Želel bi ob tej priliki poudarjati, da bi tudi druge enako vredne pravice, garantirane od federalne ustave, namreč svoboda govora in zborovanja, bile enako zavaranane kot je pravica do svobodnega tiska. Po mojem mnenju najbolj dragocen del svoboščin, priborjenih od ameriške revolucije, je svoboda tiska, svoboda govora in svoboda prostega zborovanja. Lahko bi zapustil ves ostali del Konstitucije, ako bi bila potreba, in vendarle bi Amerika še vedno ostala ista, ako le pridržimo one pravice. Za te pravice so se ljudje borili od pamtiveka, one so največje jamstvo naših svoboščin. Svobodni tisk mora vedno braniti pravice do svobodnega govora in svobodnega zborovanja.

"Pa vendarle sem bil večkrat ogorčen, ko neki del časopisov je v kritičnih momentih dajal potuho onim, ki bi radi prikrajšali svobodo govora in zborovanja... Večina ne potrebuje zaščite. Ali manjšina potrebuje zaščito, ako večina zlorablja svojo moč... Videli smo preveč krat v tej deželi vstajenje mase proti brezmočnemu poedincu, ali kaki zapušeni skupini."

Tajnik Ickes navaja primere, ko so mestne oblasti odredle pravice zborovanja in govora v kakem praznem lotu ob mestni meji, razpustitev zborov s strani večinskih elementov, zanikanje univerzitetnih oblasti zagovornikom nekaterih nasprotnih naziranj... Vse to, poudarja Ickes, krši ustavne pravice.

"Ako kdo trdi, da se pravica svobodnega zborovanja tiče le verskih prepričanj ali političnih naziranj, proti katerim nič nimamo, ta žali spomin onih odličnih mož, kate-

TARZAN NEPREMAGLJIVI

(166)

(Metropolitan Newspaper Service)

Napisal: Edgar Rice Burroughs

"Vsaj za danes se ostani pri meni," prosi Colt La, a ona odgovori: "Ne, prijatelj Colt, to je nemogoče. Jadbalja in tvoji črnci nikakor bi ne mogli ostati skupaj v cni kempi, kajti v tem primeru, bi ti prav gotovo izgubil vse črnce. Pozdravljen Wayne Colt! Zapomni si, da imam pri sebi leva Jadbaljo."

Od tukaj dalje, je La dobro poznala pot v mesto Opar. — Ko je Wayne Colt gledal za odhajajočo La in levom Jadbaljo, je čutil, kot da ga je nekaj stisnilo v grlu in v oču mu je prišlo nekaj toplega. Kar nekaj veličastnega se mu je zdelo, ko je gledal za žensko, ob kateri strani je korakal mogočen lev.

Ko je Colt izgubil izpred oči La, se je zdramil iz zamišljenosti in se odpravil proti kempi. Prišedši v kempo je zdramil črnce, ki so sredi najhujših dnevnih vročine spali. Ko so ga zagledali so se ga ustrašili, ker so slišali, da je bil ubit v Oparju. Šele ko so se prepričali da je z mesa in kosti, so se potolžili.

Ti črnci namreč, odkar je Tantor ubil Dorskoga, niso imeli nobenega voditelja. Sedaj so Coltu razložili, da so bili z Dorskim odločeni ostati v kempi, a ko je silni slon pridiral in ubil Dorskoga, so bili prepričani samim sebi in ker niso imeli vodje, se niso upali nikamor iz kempe radi velikega strahu.

DENARNE POŠILJATVE

odpravljamo redno po dnevnem kurzu v Jugoslavijo, Italijo, Nemško Avstrijo in vse druge dele sveta. Denar dobijo prejemniki točno in zanesljivo direktno na dom brez vsakega odbitka. Cene so podvržene spremembi kurza. Včeraj so bile naše cene:

Dinarji:	Za izplačila v dolarjih:
Za \$ 2.75 100 Din	Za \$ 5.00 pošljite \$ 5.75
Za \$ 5.15 200 Din	Za \$10.00 pošljite \$10.85
Za \$ 7.30 300 Din	Za \$15.00 pošljite \$16.10
Za \$ 9.70 400 Din	Za \$25.00 pošljite \$26.10
Za \$11.75 500 Din	Za \$40.00 pošljite \$41.25
Za \$23.50 1000 Din	Za \$50.00 pošljite \$51.50

Libre:
Za \$9.35 100 lir; za \$44.50 500 lir in za \$88.20 1000 lir

Vsa pisma in pošiljate naslovite na:

John Jerich

(V pisarni Amerikanskega Slovenca)

1849 W. CERMAK RD., CHICAGO, ILL.

KOŠČEK SPOMINOV OB 20 LET- NICI BOJEV LJUBLJANSKEGA PEŠPOLKA ŠT. 17

(Piše Frank Smole, Barberton, Ohio)

Ko je dvignil v poletju leta 1914 vojni moloh Mars svojo kruto glavo in ko so zapihali viharji vojne in objeli ognjeni zublji staro Evropo, je moralo tudi na naš tisoče in tisoče slovenskih fantov in mož na vojno. Zapustili so morali svoje drage, starše, žene, brate in sestre, premmogli svoje male nedorastle otroke, katerih premmogli niso nikdar več videli. Zavadala je vojna s svojo nepojmljivo strahoto. Strahota in groza je legla tudi na naš mali slovenski narod. Tisoče naših fantov in mož je iztrgala iz naročja matere domovine mile Slovenije, jih razposlala vse križem na bojišča, kjer so se morali radi ali neradi boriti za svojo državo.

Namenil sem se nekoliko opisati spomine in dogodke iz zadnje svetovne vojne. Ni moj namen sebe hvaliti, hočem podati le delno sliko iz bojišč, na katerih sem zrl in gledal. Videli bomo nekoliko, kako so vaši očetje, bratje in moji prijatelji se borili in umirali na krvavih poljanah. Kako je trpel mali slovenski narod tekem vojne, seveda nobeno pero ne more opisati. Kako velika povestnica tega trpljenja in morije bi bila, ko bi mogel vsak slovenski vojak objaviti in povedati svoje utise o teh grozovitostih, ki so se dogajale v vojni.

Za vsakega je najhujša ločitev od svojih dragih domačih, od svojega draga kraja. Kako srečna si mladost — ali pred teboj stoji kelih trpljenja. Dokler ne piješ iz njega, ne veš s kakim trnjem je obraščeno in obdano življenje. Največjo tolažbo imaš v živi veri v Zveličarja, našega Gospoda Jezusa, ki je pil za nas kelih trpljenja — za večno življenje. Ko bi človek tega ne imel — s kom naj bi se človek v takem nepojmljivem trpljenju tolažil?

Bilo je prve dni meseca septembra 1914. Na ruskem bojišču v Galiciji smo bili. Mogočno so se valili proti nam številni ruski armadni kori. Kakor povodnja, kake naraščajoče reke, ko prestopi bregove in dere preko polja, tako so se valile številne ruske armade proti nam. Naši avstrijski častniki so govorili nam, da stoji skoro po 9 Rusov na vsakega avstrijskega vojaka. Gotovo jih je bilo pa še več.

Ko smo se ustavili in se pripravili nekoliko za nov naskok, se mi ravno tako zdi, kakor bi hoteli zajeziti veliko reko. Bilo je dne 8. sept. leta 1914. v mestu Grodek v Galiciji. Naš pešpolk št. 17 je bil tako že izredčen po raznih bitkah pa do septembra, da od 5000 mož in od 8 strojnih pušk je ostalo komaj še 3 strojne puške in kakih 1000 mož. Da se pripravimo za protinapad smo bili en dan v rezervi. Naša stotinja se je utaborila pri nekem opekarni zadaj za mestom Grodek. Dne 9. septembra smo čakali skozi mesto. V mestu se nahajala pred vojsko vojašnišče. Mesto nas ni prav zanimalo, bilo je tako preprosto, skorajda lesene hiše.

Naša stotinja je ostala takoj pri mestom pri artilirski bateriji. Drugi bataljon je pa ta noč odšel naprej v prvo bojno linijo. Noč je bila mrzla, tako, da je legla slana na nas. Topničarji častniki so nam pravili, da imajo naše armade do 300 topov. Ruska armada pa gotovo trikrat toliko.

Drugo noč smo šli že tudi mi naprej v strelske jarkove. Naša stotinja št. 6 je šla na levo stran ceste. Pred nami je bil tam v zidu deželni domobranec, potem se en poljski pešpolk, potem bataljon C. in K. od pešpolka št. 7. Celovski. Jaz sem

zero. Na prijazni višini je stala cerkev z veliko kupolo. Za cerkvijo pod cesto so stali ruski kanonirji, ki so neprestano sipali ogenj proti nam. Ko sem opazoval, kje stojijo ta peklenška žrela nisem opazil drugega, kakor le ognjene zublje, ki so kakor ognjenji jeziki švigali od tal za izstrelki, ko so oddajali svoje strele proti nam. Po dnevi je bilo vroče. Bil je vroč dan, da je kar žgalo od sonca, pa tudi od silnega artilirjskega ognja.

Ko je topovski ogenj nekoliko pojenjal, sem si mislil, kaj se je nam treba in čemu se borimo tu v teh tujih krajih? Saj je ta goliška dežela tako borna in tako revna, zdaj pa še to vničimo kar je. Kar ne bo pomandrala in razdejala naša vojska, bo to razdejala ruska vojska, ljudstvo pa že sedaj tako ubogo in reyno, da so bili še petdeset let za nami Slovenci v vseh ozirih. Ubogi Rušnjaki, do mozga so jih izmozgali židje, kosti jim bo uničila pa kruta vojna.

Čemu se je treba meni toliči tu v tej pušni deželi, moj oče je že 11 let v Ameriki, tam je veliko prazne zemlje, bogata dežela. Dragi oče, zakaj si nas zapustil, Ti živiš mirno v svobodni deželi, a Tvoji sinovi pa umirajo na bojišču... Zakaj me ni ubila prva krogla, ki je priletela proti meni?... Prisegel si Bogu, da boš zvesto služil cesarju in domovini. Nisem se prelomil nobene poštave, rajši hočem umreti tukaj na bojišču, kakor pa narediti sramoto mojemu rodu. Solnce se je nagibalo k svojemu zatonu. Čeli dan nismo dobili še nobene hrane. Ali res ne morejo priti do nas nobene naše provijantne kolone? Ha, kuhom je sedaj dobro zadaj, tam so zadaj za bojno črto, kuhajo in so kriti, da sovražne krogelje ne morejo tako hitro do njih. Lakota in želodec se ni hotela potolažiti s samimi mislimi. Bila je huđa in v sili človek marsikaj stori kar drugače ne bi. Dvignila sva se s tovarišem Jencom, pustila vse v najinih postojankah ter sva hodila s tovarišem kakih 20 minut, da prideva do naše hrane. Saj drugoga

ni bilo kakor otrobin kruh pa kava v konzervah. Moj tovariš da listek, potrdilo, za koliko mož potrebujeva. Naša stotinja je takrat štela le še komaj kakih 50 mož. Prijazni častnik je nama odšel trideset štruc kruha in nekaj cvibaka za nagrado, ki sva šla po hrano za stotnijo.

Med potjo, ko sva se vračala nazaj v linijo h tovarišem noseč njima nekaj skromnega provijanta, so naju obletavale ruske infanterijske krogelje, žvižgajoč in rezajoč zrak, da je cvililo vse križem. Toda naju to ni motilo. Vesela sva bila, da sva vsaj nekaj dobila za pod zob zase in za tovariše. Nekateri vojaki niso imeli že nobene več hrane, ker so že zdavne vse pojedli, kar jim je bilo dano in odmerjeno.

Na desni strani od naše stotnije je bil strahovit topovski ogenj. Ognjeni zublji so švigali vse križem, ko so udarjali šrapneli in granate. Bilo je, kakor bi se pekeli podiral. To je vojna. Pekel, ki si ga človeštvo samo prireja, menda po željah nekaterih nadutih višjih glav, ki se ne zavedajo, kako strašansko gorje povzročijo, ko začnejo z vojnami.

Ko prineseva kruh k stotniji, oddava in razdeliva vse, kar sva dobila, naredniku službenemu častniku. On je razdelil med možstvo in častnike, ki je vsak dobil en četrt štruce.

Zadovoljno se vrnem z četrt štruce kruha v svojo postojanko. Ko vse svoje stvari uredim in spokam, da mi ne bo treba iskati v slučaju sile. Polovico onega cvibaka, ki sem ga dobil sem že po poti potolkel in pohrustal. Lačen torej nisem bil in ker sem imel prejšnji dan ponoči službo sem bil zdaj urost, da bi lahko spal, samo ko bi ta prekaženi Rus dal mir vsaj ponoči in ne bi nam pošiljal svojih topovskih pozdravov.

Med tem začujem vpitje. Kaj neki je, nekdo kriči nad mojim tovarišem rezervistom, da mora vse svoje stvari pobrati. Ali gre na patrolo, ali poljsko stražo? Pogledam in vidim, da je četovodja. Nabrati je moral 8 mož za predstražo pred naše postojanko.

janke, za opazovanje sovražnih sil med našimi in ruskimi zakopli. Stari rezervist je na vso moč in na vse načine prosil četovodja, da ima doma otroke, ženo v drugem stanu. Kazati je začel gorj proti meni, da naj grem raje jaz, ker sem mlad, da nimam nikogar še za redit, kakor n. pr. on. Izgovarjal se je, da sem jaz redni vojak, on pa star rezervist. Naj oni mladi spi, on pa gre na stražo? Itd. Četovodja zakriči, da je vojna in da tu ni nobenega izgovora. Drugih sedem se ni nič izgovarjalo, bili so vsi mladi fantje in možje. Med tem pristopi k meni moj prijatelj Jenc, rekoč: "Pojdi še ti France, saj ne bo nič hudega. Saj smo šli že dostikrat na patrolo, pa ni bilo nič hudega, dobili bomo v vaseh kaj mleka, kar se tu v liniji ne dobi."

Odgovoril sem mu, da njegove nade se bodo le težko izpolnile, kar je namreč domneval, da bomo vse dobili. Korajžno se odpravim in v dobri minuti sem že bil z njimi z vso opremo. Prišel je poročnik, kateri je nas informiral, kako se imamo obnašati, ako bo sila, ter da bo nam v takih slučajih dajal signale s piščalko.

Šli smo previdno naprej in dospemo do roba gozda, kjer se ustavimo in previdno prisluškujemo in ogledujemo na vse strani. Ravno je prisijala blede luna izza oblakov in vsi smo pogli in čakali, da se zopet skrije za oblake, da bi bili kolikor moč manj vidni sovražniku. V istem času si odpašem lopato in jo držim v roki. Stopimo preko naših postojank na levem koncu naše gozda. Ker je bilo videti po dnevu vse polno trupel, sem si mislil, tukaj ne bo dobro biti. Nisem se rad ustavil na tistem mestu, ker malo od mene na levo je bilo zdaj, ko je obsevala luna, videti vse polno mrtvih vojakov.

(Konec jutri)

"Amer. Slovenec je dediščina naših pionirjev in to dediščino ne damo iz rok prej, kot na smrtni postelji ameriškega lovenstva."

KAKO SEM SPOZNAL IN NAŠEL RESNICO

Napisano drugim v zglede in korist

Zanimiva in poučna zgodba življenja — važno posebno za sodanji čas in naše socialiste.

15. SVITA SE!
Ko v tako bridko žalost vstopljen že omagujem pod težo križa, katera se mi je začela dozdevati že neznošna, da bi bil že raje vdel, da bi bil umrl in sem že večkrat zopet zahrepenel po smrti ter si zaželel počitka v grobu, pride v tem k meni usmiljeni Samarijan, oni duhovnik in moj prijatelj, katerega sem bil jaz obiskal prej, ko se je moja križa začela, ki mu je, videč moj bedni položaj, začel vlivati olja in vina v moje ranjeno in zastrupljeno srce. Začel me je bodriti in dvigati, počevati me in tolažiti. Teža križa se je začela s tem lajšati. Zarek veseliga upanja mi, to pot pa sem šel nasprotni je začel sijati v tako strto in zmučeno dušo. Dal mi je spoznanje, da moje stanje ni tako, za kakoršnega sem ga jaz imel in da se mi radi tega ni treba vdati jati skrbem in žalosti, da naj storim le kar morem, vse drugo pa naj prepustim Bogu, naj On odloči, kadar in kakor On hoče, kakor On najbolj prav ve.

Ni mi pa bil samo kot od Boga poslani mi angel, ki me je počul, vtolažil in opogumil, temveč mi je bil obenem tudi nevede vzrok, da se je moje življenje in z njim vred moje stanje spremenilo, da so se moje slutnje, da po čudnih potih pridem v zakonski stan, vresničile, da se je vse ono, kar so mi oni skrivnostni glasovi naznanjali vendarle v resnici zgodilo.

V nekih pogovorih, ki sva jih imela med seboj, mi je omenil ime neke pridne in delavne mladence, katere ime sem včasih videl v nekem listu. Čuječ to ime sem postal takoj pozoren.

Od kod in zakaj to?
Zadnje čase, ko sem videl nekajkrat v listu to ime, me je nenadoma nekaj čudnega in nerazumljivega dirnilo, česar si nisem znal razložiti od kod, kaj in zakaj, je to. Kar na enkrat pa mi nehote šine v glavo misel:

Kaj pa če bi bilo to kaj v zvezi z mojimi slutnjami in z onimi skrivnostnimi glasovi? Kaj pa če bi se začelo vse to vresničevati in naj bi bila to oseba, katero mi je Bog odločil za nevesto?

A takoj pa sem začel te misli odbijati, češ, saj to mora biti gotovo kaka nuna; niti tega nisem vedel, kje živi, je li v Ameriki ali v stari domovini. Zato pa sem začel takoj hlastno povpraševati, kdo je to in kje je, ko sem tako nepričakovano in nenadno začul to ime, ki je bilo v resnici v zvezi z mojimi slučajem.

Moj obiskovalec se je le malo časa mudil pri meni, obiskal me je bil le mimogrede, ko je bil na potovanju, pa je veliko opravil. Bil je orodje v rokah božje Previdnosti. Izjavil sem mu bil, da nameravam poizvedeti za njen naslov, da jej morda pišem, kajti on mi je vedel povedati samo kdo je in za kraj, kjer živi.

Čakal sem par mesecev, da se mi je zdravje okrepilo, potem pa sem v resnici pisal, pisal prvo pismo, nanj dobil odgovor in potem pisal drugo pismo in tretje, pisal pisma še in še in ravno tako dobival odgovore nanje. Dopisovala sva si vedno skozi 3 mesece, dokler se nisva natančno in temeljito o vsem dogovorila in se eden drugemu razodela iz česar sva začela oba vedno bolj spoznavati, da naji res Bog kliče skupaj in da bo v bližnji bodočnosti, kakor je bilo iz vsega sklepni, sklenjen zakon v nebesih, kakor se jih le malo sklene.

Tudi sem potem razumel, zakaj mi je bilo vselej srce tako hemirno, kadar sem poskusil sam storiti to, kar je potem sam od sebe ali bolje po božji previdnosti prišlo samo, posebno za zadnji poskus, ko sem hotel dobiti nevesto na svojo roko iz stare domovine, s čimur bi si bil, če bi bilo to vspeh imelo, zmešal štrno in oviral delo božje Previdnosti; od tod torej nemirno srce in teška vest, ker Bog ni pustil, da bi bil jaz sam kaj naredil, temveč je hotel, da naj čarkam, da se vresničijo njegovi sklepi in načrti, kot so se vresničili in spornili tudi v resnici.

Ko je bilo potom medsebojnega dopisovanja glede vsega dogovorjenega, sem se odpravil na pot, na ravno isto pot, na katero sem bil šel pred 14. meseci in ravno isti kraj, kakor sem bil šel takrat, ko sem mislil, da grem svoji nevesti smrti nasprotni, to pot pa sem šel nasprotni in prvi in resnični nevesti, oziroma sem šel po drugačno nevesto, katero se še nikdar videla nisva in še ne dolgo, ko nisva o eden drugemu slišala in eden drugega ne vedela.

In ko sva se sešla skupaj, da se še osebno spoznava in dogovoriva, se li poročiva in kdaj ali pa — saj da bi iz vsega tega nič ne bilo, ni bilo pričakovati — sledila sva klicu božje Previdnosti in nisva nobeden naju hotela o tem sama odločevati.

"Kje je kakšen tak, da bi ga jaz vzela?" je ona rekla.

"Nobene ne poznam, da bi jo jaz vzel in nobene nikdar iskal ne bom. Če bi Bog mene hotel v zakon, bi mi moral On sam nevesto zbrati," sem rekel jaz.

Videč tu prst božji ni bilo dvoma, da bi ne prišlo do poroke. Po medsebojnem dogovoru in po potrebnih pripravah naju je poročil ravno v onem kraju, v oni cerkvi in ravno isti duhovnik, kot sem vse to jaz svoječasno že naprej videl in slutil.

Torej vse to, kar so mi govorili in naznanjali oni skrivnostni glasovi, se je v resnici sploh in in ni govora o kakih prevari in je vsaka sumnja, da je moje tedanje duševno stanje bilo le sad bolne domišljije in varanje samega sebe, popolnoma izključena.

Da sem bil sicer v popolnoma normalnem stanju, dokazuje tudi dejstvo, da ni nihče onih, s katerimi in med katerimi sem živel in delal, niti slutil ni tega, kar se je z menoj dogodilo in niti sedaj ne slutijo, da sem jaz tisti, čeprav te vrstice berejo, če jim to jaz sam ne povem.

Tudi moja nevesta, poznejša žena, mi je bila razodela, da je imela tudi ona enake slutnje, da je nekje eden, ki ga jej Bog odločil za ženina, s katerim da bosta enkrat na čuden način gotovo skupaj prišla. In tudi njej se je enako zgodilo, ko je videla v javnosti moje ime, pa ni imela to za resnico, ker je mislila, da sem že — poročen.

Po dolgem in hudem času je končno vendarle prišel dan najine poroke, dan, ki je končal advent mojega hrepenenja in težkega pričakovanja, mojega obupnega stanja, moje krize, dvomov in negotovosti in duševnega trpljenja, pa začel moje novo življenje, ki sicer ni z rožmarinom postlano, temveč prepletano z raznimi težavami in poskušnjami, ki pa se ne dajo primerjati prejšnjim mojim težavam in poskušnjam.

Ker je človek samemu sebi sreča ali nesreča, zato zunanje zadeve nimajo zanj posebnega pomena.

Ce je človek v redu in v pravem razmerju z Bogom in samim seboj, če je v skladu z vero in krščansko pravostjo, če ima čisto vest in mir v srcu, potem ga nobena težava in nadloga, nobeno trpljenje ne spravi iz ravnostanja, kadar sem poskusil sam storiti to, kar je potem sam od sebe ali bolje po božji previdnosti prišlo samo, posebno za zadnji poskus, ko sem hotel dobiti nevesto na svojo roko iz stare domovine, s čimur bi si bil, če bi bilo to vspeh imelo, zmešal štrno in oviral delo božje Previdnosti; od tod torej nemirno srce in teška vest, ker Bog ni pustil, da bi bil jaz sam kaj naredil, temveč je hotel, da naj čarkam, da se vresničijo njegovi sklepi in načrti, kot so se vresničili in spornili tudi v resnici.

Ko je bilo potom medsebojnega dopisovanja glede vsega dogovorjenega, sem se odpravil na pot, na ravno isto pot, na katero sem bil šel pred 14. meseci in ravno isti kraj, kakor sem bil šel takrat, ko sem mislil, da grem svoji nevesti smrti nasprotni, to pot pa sem šel nasprotni in prvi in resnični nevesti, oziroma sem šel po drugačno nevesto, katero se še nikdar videla nisva in še ne dolgo, ko nisva o eden drugemu slišala in eden drugega ne vedela.

ZANIMIVA PASJA RAZSTAVA

Ameriški klub za treniranje policijskih psov bo priredil svojo narodno javno predstavo v Milwaukee, Wis., 8. septembra pod pokroviteljstvom American Kennel Club iz New Yorka. Vršila se bo predstava na Sagadinovem parku, So. 38th in West Burnham sts.

Predstava bo znamenita zato, ker je edina v Ameriki, ki je odobrena splošno od učiteljev psov v Zed. državah. Na njej se bodo pokazali psi iz različnih držav, kateri so do popolnosti izvežebani kot policijski psi in varuhi. Poslani se bodo psi po težko pristopnih krajih, da bodo s tem pokazali svojo zmožnost pri zasledovanju zločincev. Dokazali bodo na prepričevalni način, kolikve vrednosti je pes pri varstvu življenja in premoženja,

FIRST POLICE DOG TRAINING CLUB OF AMERICA
vas vabi, da se udeležite
narodne javne predstave
NA PROSTEM
ki se bo vršila
v nedeljo, 8. septembra 1935
V SAGADINOVEM PARKU
South 38th & West Burnham Streets
MILWAUKEE, WISCONSIN
Razstava popolnoma treniranih policijskih psov. Predstava najbolj razumnih psov v Ameriki, ki bodo pripeljani semkaj iz različnih držav.
Vstopnina 25 centov

'Deklica z odprtimi očmi'

PIERRE L'ERMITE

Prevod iz franco-
skega izvornika

Toda prejšnji večer vsega tega še nisem vedel in sem bil po pravici v največji bojzani. Bil sem tako potrjen in slabe volje, da so me mati in sestre siloma vleklo s seboj v gledališče, da bi se raztresel...

"In kaj so igrali?"

"Madame Augot..."

Teta Cecilija je že momljala napev:

"Ah, to si torej ti, gospa Baras, ki v tako me zadregu spravljaš..."

"In glejte: kljub mojemu polomu sem se tako nasmeljal, da sem pozabil na izgubljenih deset tisoč frankov in sem noč mirno prespal..."

"Torej stanujete pri svoji gospe mami...?"

"Da in skupaj s svojimi sestricami. Moj oče se je ponesrečil..."

"Prav kakor starši moje uboge male nečakinje!"

"Ona je sirota?"

"Da! ne očeta ne matere nima več."

"Zelo dobro vzgojena in priljudna je."

"Vaša pohvala me prav posebno veseli..."

Kajti v Parizu vidite na stotine mladenc!..."

"Na tisoče, vam rečem... zlasti v bankah... Neprestano imam pred očmi vso pestro in dražestno armado stenografinj... vse stroje piske s svilenimi nogavicami in pristrženimi lasmi..."

"Po tem takem je Vaš poklon le tem bolj uvaževanja vreden..."

"Gospodična Rolanda je prav posebno dražestna. Dekle, resnično dekle, o kakršnem sanjari sleherni mladenič... dekle, po katerem večno hrepenimo!... Ker ste me počastili s svojim zaupanjem, naj Vam povem še, da sem bil včeraj izredno presenečen, ves prevzet!..."

Pri tem se je Roger ustavil za hip... nato je pristavil..."

"Jaz, blaziranec..."

"Blaziranec?"

"Oh, le v razumskem pomenu besede... mlad sem še, toda koliko stvari sem že izkusil! Sinoči pa, ko sem srečal Vašo gospodično nečakinjo, se mi je zdela kakor Devica v 'Zonglerju naše ljube Gospe'."

"Z malo razliko..."

"Da, prav imate: mesto poetičen zongler, sem bil pred njo le skromen bančni uradnik."

"Skromen...? Toda vendarle človek z bodočnostjo..."

"Brez dvoma... V najkrajšem času postanem prvi prokurist."

"Kakšno plačo pa boste imeli potem...? ah, moje vprašanje je pa indiskretno..."

"Kakih dvajset tisoč frankov na leto, poleg običajnih nagrad..."

"Lep zaslužek, prav lep zaslužek!"

"Seveda."

"Tudi za Paris?"

"Tudi za Paris?"

"Tudi za dva?"

"Tudi za dva!"

"Saj se boste gotovo poročili, kajne? Vsak mladenič je zlasti v teh časih dolžan ustvariti si lastno ognjišče..."

"To je samo ob sebi umevno!..."

"In prav je, da se mlad poroči..."

"O, kako imate prav!... Vi ste istega mnenja kakor jaz... Komaj čakam, da bi se oženil."

Pri teh besedah sta nenadoma, kakor da sta dogovorjena, prekinila razgovor.

Rolanda se je vračala in Faraud je nanznanjal njen prihod s posebno glasnim lajanjem. Človek bi bil skoro mislil, da laja kar nalašč:

"Pozor, gospod!... Pozor, tetka Cecilija... Končajta prezaupljiv pogovor!... Evo, Rolanda gre..."

Mladenka je bila na prvi pogled opazila, da se tetki nenavadno svetijo oči in da je vsa žareča. Skušala je to zakriti in bila je presenečena.

Da bi ušel pogledu Rolande, je Roger Maude hitro vstal in šel napolnit obe vedri; kakor da se ni zgodilo nič posebnega, je zalil bližnjo gredico cvetja, ki se je kar vzradostilo ob nepričakovani mokroti, in naposled odnesel vedri do izhoda.

Teta ga je spremila; toda preden je odšel, mu je skrivnostno pošepetala:

"Ne morete si misliti, kako sem vesela, da sem se nočjo mogla pomenkovati z Vami. Tu je namreč tak pomenek — zlasti v prisotnosti Rolande — nemogoč; in vendar človeku včasih dobro de razgovoriti se odkritosrčno!"

"Verujte mi, gospodična, da sem tega pomenka tudi jaz prav tako vesel, kakor Vi."

"Na svidenje torej... jutri?"

"Na svidenje... jutri!"

Počasi, zelo počasi se je vračala teta Cecilija, da bi se ji razburjenost polegla, in se napolnila v salon.

"Kako ste zardeli v lice, tetka!... Da Vam ni morda kri šinila v glavo?"

"Da sem zardela, praviš?"

"Ne?... Saj imate barvo kakor naše geranije!"

"Res je... bilo je vroče nočjo v salonu!..."

"In pa ta mladi Roger se je zadržal tu tako dolgo..."

"...!!!

"Zakaj mi pa nič ne odgovoriš...?"

"...!!!!

XIII. POGLAVJE

Naslednji dan se je vrnil Roger Maude ob običajni uri z vedroma, a srce mu je bilo polno poezije, ki je predhodnica ljubezni. Toda žal ni prišel sam: gospod voditelj ga je spremljal. Rolande ni bilo doma; šla je pomagat dekletom bratovščine pri domačih nalogah. Roger je bil videti nekoliko nevoljen.

Mladenka, si je mislil, bi pač že bila lahko razumela in se ravnala tako, da bi bilo prav. Saj vendar ni nič lažjega kot najti izgovor, da bi ostala doma!

Gospod voditelj se je najprej zahvalil teti za njene dobrote in jo je vprašal, kateri izleti v okolici bi bili priporočljivi, kje je dobiti vozove in po čem. Med tem razgovorom je Roger, ki se je tu že udomačil, zajel vode, počohal psa, se pošalil z mačkama, privzdignil glavico roži, ki jo je veter upognil, ter jo podprl. Gospod voditelj ga je opazoval, kako si je dajal opravka po vrtu in je pripomnil teti Ceciliji:

(Dalje)

PISANO POLJE

J. M. Trunk

Državna zidava

Prej so rekli, da kralji zidajo države. "Kjer kralji zidajo, imajo tudi pomagači opravka," se nekako glasi rečnica.

Moderni časi so marsikaj izpremenili, da ima skoroda vsak neki delež na taki zidavi po razmerah v večji ali manjši meri. Ne gre za to, kakšen delež ima, ker se razmere pač izpremenjajo in je posebno politično vreme hudo aprilovo, ki se izpremeni štirikrat na dan, pravijo.

Ko še ni bilo nobene Jugoslavije, je bilo precej zidarjev, tedaj toraj vsaj idealnih zidarjev. Socialisti so pred leti vsaj hoteli neko skupno smer pri delavstvu in so to krstili za jugoslovansko delavsko stranko. Stvar s tako politično tvorbo Jugoslavije ni imela nobene opravka, pa se le socialisti zdaj, ki je neka Jugoslavija, hudo potrkajo na prsa, da se tudi oni močno delali za Jugoslavijo.

Zdaj je nekaka Jugoslavija. Pravijo, da ni najboljša. Ako ni taka, kakršna bi morala biti, bi bila pa lahko vsaj boljša, ampak da ni najboljša, pride pač od tega, ker jo niso najboljšo naredili, in če naj bi bila boljše, bi bilo pač treba boljše sezidati. Kdo? Odpri oči, saj lahko vidiš.

Na političnem polju se dogajajo včasih res malo čudne reči. Zdaj, ko je Jugoslavija, naj bo že taka ali taka, je postalo to ime za neke kroge — taboo, niti izgovoriti se ne sme. Kakor bi ga škorpion pilil poskoči. Slaba je menda zidava, ampak kdaj bo pri taki mentaliteti vsaj izboljšana, saj se podrla ne bo, ko se je hude podrla, pa se ni podrla. Zdaj rōke proč, ko še dolgo ne bo, kakor bi imelo biti, pa bo zopet le kritiziranja. Hudi politiki smo, pa taki politiki.

Radi verskih razmer je velikega pomena da pride do nekega sporazuma. Jugoslavija obstoji, jaz vsaj sem prepričan, da bo ostala, in naj se med tem marsikaj morda na glavo postavlja. Vsaj krogi, kateri so pri uravnavi verskih vprašanj napram državi v prvi vrsti zainteresirani, kakor vsaj pravijo, bi mogli kazati nekaj zanimanja vsaj, da se je konkordat obravnaval in zdaj celo podpisal, konkordat med Vatikanom in Jugoslavijo. Ampak niti kot časniška notica se kaj takega ne omeni pray v teh krogih, pač pa se oznani čitateljem in javnosti, da je na god dr. Mačka bilo v Zagrebu pobitih precej izložb, ker na ta dan niso razobesili hrvaških zastav, in niso tako manifestirali za — slobodno Hrvaško, kakršne prav nikoli ne bo, ko je sam dr. Maček podal vrolo razsodno izjavo, pa le rinejo gotovi krogi z glavo skozi zid.

Nič zidanja, ko bi se imelo zidati, ko ni zidava taka, kakršna bi morala biti, pa zopet ni prav.

Up po vodi.

Mažari še vedno upajo. Niso bili ravno na glavo padli tisti primeroma maloštevilni Mažari, ki so si v teku časa znala priboriti nadoblast nad mnogimi milijoni Rumunov, Slovakov in Hrvatov. Upali so še več pridobiti, ko je zabilisnilo na Balkanu, ampak spodletelo jim je, ostali so sami in drugi so se otrsli njih nadoblasti. Niso pa izgubili upov, da se njih vpliv zopet razširi na nekdanji obseg. Dozdaj je preteklo precej let, upi se niso uresničili, pa upajo le še naprej ti Mažari. En up pa je celo zopet šel po vodi. Na Čehoslovaškem so prišli do spo-

razuma z vatikanom, v Jugoslaviji so podpisali celo konkordat. Predvideno je, da se ustanovijo nove škofije in ogrske škofije ne bodo segale več na tuje ozemlje. V Budimpešti so silno hudi. Naravno, ko je padla vrlo važna "postojanka" na upostavitve. Ne vem, če so hudi na vatikan, ampak hudi in ogorčeni so, da bodo "Mažari" izpostavljeni na milost in nemilost — slavi-zaciji. Stavim, da se nobenemu resničnemu Mažaru ne bodo prikraljšale nobene zajamčene pravice tudi pod novimi razmerami, ampak up je šel po vodi, in to dela vse ogorčenje. Nihče ni tako tlačil in nasilno ravnal, z drugimi narodnostmi, kakor ravno ti Mažari zdaj bodo kričali, če tudi ne bo nobenega nasilstva, ker kričijo, da je šlo parlarfur.

Nekoč so močno tam v Budimpešti poudarjali "ogrski globus," kakor bi bila poleg navadnega zemlje še prav posebno ogrska zemlja. No, vsaj globus se je tako zasukal, da bo ostal, upajmo, za vedno zasukan.

"Slovenski katoliški dnevnik" nas duži, da se razkropljeni med tuji, ne izgubimo med njimi.

DR. J. E. URSICH

ZDRAVNIK IN KIRURG

2000 W. Cermak Road

CHICAGO, ILL.

Uradne ure: 1—3 popoldne in 7—8 zvečer izjemni ob sredah.

Uradni telefon: Canal 4918

Residenčni telefon: La Ranza 3966

PO DNEVI NA RAZPOLAGO

CELI DAN V URADU

ROJAKI SLOVENC!

Kadar želite okrasiti grobove svojih dragih, ne pozabite, da imate na razpolago lastnega rojaka.

Postavljam in izdelujem vse vrste nagrobne spomenike v vseh nasebinah države Illinois. Cene zmerne. delo jamčeno, potreba solidna. Sorodnikom!

Kadarkoli nameravate kupiti nagrobni spominski kamen, pišite na podpisane za vsa pojasnila in za cene. V Vašo korist bo.

Joseph Slapničar
SLOVENSKI KAMNOSEK
1013 North Chicago Street,
JOLIET, ILL.
Telefon 2-4787

TO IN ONO

PRIDIGARICO ARETIRAL
V CERKVI

Louisville, Ky. — Z zapornim warantom v roki si je tokajšnja policija priborila vstop v neko protestantovsko cerkev in tamkaj aretirala pridigarico Emmo Hussung. Ženska namreč pretekli petek "zavzela" cerkev se zaklenila vanjo s tremi moškimi kot pomočniki in se ni dala izgnati kljub protestom cerkvene občine in cerkvenega odbora. Izrazila se je, da je imela prikazni, v kateri se ji je namočilo, naj odločno nastopi. Areticiji se ni upirala.

"UPRAVIČEN SAMOUMOR"

Pasadena, Cal. — V poudeljek se je objavila vest o samoumuru, ki ga je izvršil preteklo soboto Mrs. Charlotte P. Gilman, ki je bila svoječeno prominentna delavka na socialnem polju. Bila je znana kot pesnica, pisateljica predavateljica in so jo priznivali med 12 najbolj odličnih ameriških žensk. Končala si življenje s kloroformom, in cer, kakor je sama povdala v pismu, ki ga je zapustila zato ker ima raje hitro smrt kakor pa dolgo trpljenje; na je namreč bila na raku. Pismu je tudi napisala, da vsakdo upravičen do samoumora, ako ve, da ne ozdravel.

"ZENSKA NE MARA NOSITI OROŽJA"

Boston, Mass. — Ker ni bila priprava, da je pripravljena v slučaju vojne nositi orožje, je bilo pretekli ponedeljek odklonjeno državljanstvo Gert Annas, ženi nekega storja. Pripravljena je bila prisesti na ustavo, toda orožje se ji stadi. Dejala je, da je dosti izkusila vojno so med zadnjo vojno nekega aeroplani bombardirali London, kjer je njena domovina.

"ŠIRITE AMER. SLOVENEČ"

POZOR!

Kadar potrebujete premoga, bi radi voznika za selitev, ali drug prevoz, tedaj me pokličite na telefon.

JOHN ŽELEZNIKAR
Auto Truki za splošni prevoz

2045 West 23rd Street, Chicago, Ill.
Tel. Canal 4534

POZOR!

KDOR HOČE DOBRO PIVO PITI
SI GA MORA PRI

John Kochevarju

NAROČITI!

West Side Distributor of Monarch Beer

2215 W. 23rd Street, Tel. Canal 6177

CHICAGO, ILLINOIS

DR. JOHN J. ZAVERTNIK

— PHYSICIAN & SURGEON —

Office Hours at 3724 W. 26th Street — 1:30—3:30—6:30—8:30 Daily.

Tel. Crawford 2212

at 1858 W. Cermak Road — 4:00—6:00 p. m. Daily.

Tel. Canal 9694—9695

Wednesday and Sunday by appointment only.

Residence Tel.: Crawford 8440 — If no answer — Call Austin 5700

Phone Canal 9694—9695

DR. RAY A. OLECH,

— ZOBOZDRAVNIK —

1858 West Cermak Road

Hours: 9:00 a. m. to 8:00 p. m. — Monday, Tuesday, Thursday, Friday and Saturday. — Wednesday 9:00 a. m. to 1:00 p. m.

BOSTIC BROTHERS

— SLOVENSKA LEKARNA —

1858 W. Cermak Rd. CHICAGO, ILL. Tel. Canal 9694-9695

Phone: 2575 in 2743

ANTON NEMANICH & SON

PRVI SLOVENSKI POGREBNI ZAVOD V JOLIETU
IN AMERIKI.

Ustanovljen l. 1895.

Na razpolago noč in dan. Najboljši avtomobili za pogrebe. krste in ženitovanja. — CENE ZMERNE.

1002 N. Chicago Street, Joliet, Illinois

Napačna je misel-

če misli trgovec, ali društveni uradniki, da so izdatki za tiskovine nepotrebni izdatki.

Lepa tiskovina napravi vedno najlepši vtis na vsakogar. Lepa tiskovina z vašim imenom je najzgovornejša reklama za vas!

Naročite tiskovine od:

Tiskarna Amerikanski Slovenec

1849 West Cermak Road

Chicago, Illinois

Zbirka povestnih knjig

TA ZBIRKA TVORI ZELO ZANIMIVE
POVESTI.

ČAROVNICA S STAREGA GRADA, povest iz srednjega veka	40c
CIGANOVA OSVETA, povest	35c
DEVICA ORLEANSKA, slika iz preteklih časov	35c
ELIZABETA, hči sibirskega jetnika	35c
FRAN BARON TRENK, vodja hrvatskih pandurov	35c
FRA DIAVOLO, povest iz roparskega življenja	40c
HEDVIKA, banditova nevesta	35c
KRVNA OSVETA, povest	25c
MATERINA ŽRTEV, pripovedka iz Dalmacije	75c
MRTVI GOSTAČ, povest	35c
MUSOLINO, ropar iz Kalabrije	35c
POŽIGALEC, zanimiva povest	35c
RINALDO RINALDINI, zanimiva roparska povest	45c
STRIC TOMOVA KOČA, povest iz suženjskega življenja	65c
TURKI PRED DUNAJEM, zgodovinska povest	45c
VELIKI VSEVEDEŽ, zbirka zanimivih in kratkočasnih spretnosti	60c
ZADNJI DNEVI NESREČNEGA KRALJA, zgodovinska novela	65c
ZLATARJEVO ZLATO, zgodovinska povest	85c
ZMAJ IZ BOSNE, povest iz bosanske zgodovine	75c

Naročila je poslati na:

Knjigarna Amerikanski Slovenec

1849 W. Cermak Road,

Chicago, Illinois